

خطر نابینایی در کمین مسافران فضا/ آیا بی وزنی موجب نابینایی می شود

نتایج جدیدترین مطالعات حاکی از آن است که شرایط بی وزنی می تواند موجب آسیب دیدگی چشم و...

نتایج جدیدترین مطالعات حاکی از آن است که شرایط بی وزنی می تواند موجب آسیب دیدگی چشم و بروز مشکلات در دید شود. به گزارش خبرگزاری مهر، وقتی "مایکل بارت" 200 روز را در ایستگاه بین المللی فضایی سپری کرد انتظار تجربه برخی تغییرات فیزیکی ناخوشایند را داشت.

او می دانست بدون گرانش زمین، بدن فضاءنوردان دچار پوکی استخوان و کاهش توده عضلات شده و ممکن است گلوبول های قرمز کمتری تولید کند و دچار آتروفی و ضعف عضلات قلبی شوند.

بارت به عنوان یک پزشک متخصص طب هوافضا می دانست چگونه با رژیم غذایی و ورزش با این تغییرات مقابله کند. اما تاری دید مشکلی بود که او خود را برای آن آماده نکرده بود.

وی هفته گذشته با حضور در نشست سالانه پیشرفت های علمی آمریکا در بوستون گفت از اینکه پس از چند هفته حضور در فضا، دیدش به طور قابل توجهی کاهش یافت، شگفت زده شد.

وی وقتی موارد ثبت شده پزشکی مأموریت های فضایی پیشین را بررسی کرد دریافت، بسیاری از فضاءنوردان نیز پیش از او مشکل مشابهی را گزارش کرده بودند اما هیچ کس به دنبال عامل مشترکی برای این مشکل نگشته بود.

به لطف بررسی های بارت و انجام آزمایش های MRI ، دانشمندان اکنون عقیده دارند کاهش دید فضاءنوردان نتیجه زندگی در شرایط بی وزنی است.

محققان می گویند گرانش زمین موجب می شود مایعات به سمت پایین بدن کشیده شوند، در شرایط بی وزنی فشار بیشتری بر جمجمه وارد می شود که موجب متورم شدن رشته های عصبی مغز می شود. در این حالت کره چشم اندکی پهن می شود و فرد فکر می کند دچار تاری دیده شده است.

به گفته بارت هنوز مشخص نیست چرا به اصطلاح "سندرم چشمی پروازهای فضایی" مردان را بیش از زنان تحت تاثیر قرار می دهد و اینکه آیا این امر می تواند موجب آسیب دیدگی دائمی چشم فضاءنورد در زمان بازگشتش به زمین شود.